

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนธิดาแม่พระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ชื่อและนามสกุล นางพรพิชญ์ วิริยากุลภักดิ์
แขนงวิชา การแนะแนว
สาขาวิชา ศีลภาสาศตวรรษ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิธิพัฒน์ เมฆขจร
2. รองศาสตราจารย์ ดร. ถัดดาวรรณ ฤ ระนอง

วิทยานิพนธ์นี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2553

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ประดิษฐ์ อูปรมย์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิธิพัฒน์ เมฆขจร)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ถัดดาวรรณ ฤ ระนอง)

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุจินต์ วิสวธีรานนท์)

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2 โรงเรียนธิดาแม่พระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผู้วิจัย นางพรพิชญ์ วิริยากุลภัทร์ รหัสนักศึกษา 2512400058 **ปริญญา** ศีษาศาสตรมหาบัณฑิต (การแนะแนว)
อาจารย์ที่ปรึกษา (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิธิพัฒน์ เมฆขจร (2) รองศาสตราจารย์ ดร. ลัดดาวรรณ ณ ระนอง
ปีการศึกษา 2553

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบจิตสำนึกสาธารณะของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อน และหลังที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว (2) เปรียบเทียบจิตสำนึกสาธารณะระหว่างกลุ่มที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวกับกลุ่มที่ได้รับข้อเสนอแนะเพื่อการแนะแนว และ (3) เปรียบเทียบจิตสำนึกสาธารณะของ กลุ่มทดลอง ภายหลังจากทดลองกับในช่วงระยะเวลาติดตามผล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนธิดาแม่พระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม จำนวน 100คน มีลักษณะที่เป็นตัวแทนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากนั้นจึงใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายเพื่อเข้ากลุ่ม เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 50 คน กลุ่มทดลองได้รับ โปรแกรมการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะ กลุ่มควบคุมได้รับ โปรแกรมชุดข้อเสนอแนะ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย (1) แบบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจิต สำนึกสาธารณะมีค่าความเที่ยง 0.98 (2) แบบประเมินพฤติกรรมเชิงจิตสำนึกสาธารณะของนักเรียน มีค่าความเที่ยง 0.90 (3) แบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมจิตสำนึกสาธารณะมีค่าความเที่ยง 0.93 (4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะของนักเรียนมีความเที่ยง 0.98 (5) ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะ และ (6) ชุดข้อเสนอแนะเพื่อการแนะแนว สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติพื้นฐาน และ การทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า (1) ภายหลังจากใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะนักเรียนกลุ่มทดลองมีจิตสำนึกสาธารณะสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) ภายหลังจากใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะ นักเรียนกลุ่มทดลองมีจิตสำนึกสาธารณะสูงขึ้นกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้ข้อเสนอแนะเพื่อการแนะแนว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ (3) ในระยะติดตามผล นักเรียนกลุ่มทดลองยังคงมีจิตสำนึกสาธารณะคงทน โดยระดับของจิตสำนึกสาธารณะเมื่อสิ้นสุดการทดลองกับในระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ ชุดกิจกรรมแนะแนว จิตสำนึกสาธารณะ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

Thesis title: The Effects of Using a Guidance Activities Package to Develop Public Mindedness of Prathom Suksa II Students at Thida Mae Phra School in Surat Thani Province

Researcher: Mrs. Pornpich Viriyakullapat; **ID:** 2512400058; **Degree:** Master of Education (Guidance); **Thesis advisors:** (1) Dr.Nitipat Mekkhachorn, Assistant Professor; (2) Dr.Laddawan Na Ranong, Associate Professor; **Academic year:** 2010

Abstract

The purposes of this research were to (1) compare the levels of public mindedness of students in the experimental group before and after using a guidance activities package; (2) compare the level of public mindedness of students in the group that used the guidance activities package with that of the students in the group that use a guidance information program; and (3) compare the level of public mindedness of the experimental group at the end of the experiment with their counterpart level during the post-experiment follow-up period.

The employed research sample consisted of 100 Prathom Suksa II students obtained by cluster sampling to be good representatives of Prathom Suksa II students studying in the first semester of the 2010 academic year at Thida Mae Phra School in Surat Thani Province. They were then randomly selected into two classrooms each of which consisted of 50 students. After that, one classroom was randomly assigned as the experimental group receiving a guidance activities package to develop public mindedness; while the other classroom was randomly assigned as the control group receiving a guidance information program. The research instruments comprised (1) a test to assess knowledge and understanding of public mindedness, with reliability value of 0.98; (2) an evaluation form to assess public mindedness behaviors of students, with reliability coefficient of 0.90; (3) a public mindedness behavior observation and record form, with reliability coefficient of 0.93; (4) a questionnaire on student's satisfaction with guidance activities to develop public mindedness of students, with reliability coefficient of 0.98; (5) a guidance activities package to develop public mindedness; and (6) a guidance information program. Statistics for data analysis were the basic descriptive statistics and t-test.

The research findings showed that (1) after using the guidance activities package to develop public mindedness, the experimental group students' level of public mindedness increased significantly at the .01 level; (2) after using the guidance activities package to develop public mindedness, the experimental group students' level of public mindedness was significantly higher than that of the control group students who used the guidance information program at the .01 level; and (3) the experimental group students could retain the level of their public mindedness as shown by no significant difference between their level of public mindedness at the completion of the experiment and the counterpart level during the subsequent follow-up period.

Keywords: Guidance activities package, Public mindedness, Prathom Suksa II student

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี เนื่องด้วยได้รับความอนุเคราะห์และความกรุณาอย่างยั้งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิธิพัฒน์ เมฆขจร และ รองศาสตราจารย์ ดร.ลัดดาวรรณ ณ ระนอง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้ความรู้ ให้ความช่วยเหลือ คำปรึกษาแนะนำ เสนอแนวคิดและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่มาโดยตลอดในการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จ สมบูรณ์และมีคุณค่ายิ่งขึ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ประคินันท์ อุปรมัย ที่ได้กรุณาเป็นประธานคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และได้ให้คำแนะนำที่ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และผู้วิจัยขอกราบระลึกพระคุณคณาจารย์ประจำแผนกการแนะแนวทุกท่านที่ได้เมตตาให้คำแนะนำ อบรมสั่งสอนให้วิชาความรู้ ด้วยดีตลอดมา ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วง

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ชูศักดิ์ เอกเพชร ผู้ช่วยศาสตราจารย์นัจฉริ เจริญสุข ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ราตรี นันทสุคนธ์ อาจารย์ ดร.วัชรภรณ์ สกุลพงศ์ และอาจารย์ดวงแข วิทยาสุนทรวงศ์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย ให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดี จึงขอกราบขอบพระคุณในความมีเมตตาของท่านไว้ ณ ที่นี้

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูประจำชั้นและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนธิดาแม่พระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้และร่วมเป็นกำลังใจมาโดยตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัย

ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ แนะนำรุ่นที่ 6 ทุกคนสำหรับน้ำใจที่มีให้ด้วยดีเสมอมา ที่คอยให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดระยะเวลาการศึกษาและขอกราบขอบพระคุณครอบครัว พี่น้องทุกคนที่ให้กำลังใจมาโดยตลอดระยะเวลาที่ศึกษา

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออ้อมรำลึกและบูชาพระคุณแต่บิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ และให้การอบรมสั่งสอนแก่ผู้วิจัยตลอดมา

พรพิชญ์ วิริยากุลภัทร์

พฤษภาคม 2553

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	9
สมมติฐานการวิจัย	9
ขอบเขตการวิจัย	10
กรอบแนวคิดการวิจัย	11
นิยามศัพท์เฉพาะ	12
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการวิจัย	14
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	15
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจิตสำนึกสาธารณะ	16
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว	54
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	64
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	64
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	66
นิยามปฏิบัติการ	66
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	70
รูปแบบการวิจัย	94
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	94
การวิเคราะห์ข้อมูล	97
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	97

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	102
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	102
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	106
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	107
สรุปการวิจัย	107
อภิปรายผล	110
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	114
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป	114
บรรณานุกรม	115
ภาคผนวก	127
ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	128
ข ผลการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	130
ค โปรแกรมการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะ	141
ง โปรแกรมการให้ข้อเสนอแนะ	204
จ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	260
ฉ รูปภาพระหว่างการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะ	271
ประวัติผู้วิจัย	277

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1	89
รายละเอียดชุดกิจกรรมแนะแนวกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะของ นักเรียนกลุ่มทดลอง	89
ตารางที่ 3.2	94
รูปแบบการทดลอง	94
ตารางที่ 3.3	96
ตารางเวลาการฝึกอบรม	96
ตารางที่ 4.1	103
แสดงผลการวิเคราะห์คะแนนจิตสำนึกสาธารณะของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว พัฒนาจิตสำนึกสาธารณะ	103
ตารางที่ 4.2	104
แสดงผลการวิเคราะห์คะแนนจิตสำนึกสาธารณะของนักเรียนกลุ่มทดลอง ภายหลังการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวพัฒนาจิตสำนึก สาธารณะ และกลุ่มควบคุมภายหลังการให้ข้อเสนอแนะ	104
ตารางที่ 4.3	104
การแสดงผลการวิเคราะห์คะแนนจิตสำนึกสาธารณะของนักเรียนกลุ่มทดลอง ภายหลังการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวพัฒนาจิตสำนึก สาธารณะ และระยะติดตามผล	104
ตารางที่ 4.4	105
แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในเรื่องจิตสำนึกสาธารณะ ของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้ ชุดกิจกรรมแนะแนวพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะ	105
ตารางที่ 4.5	106
แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในเรื่องจิตสำนึกสาธารณะ ของนักเรียนกลุ่มทดลองภายหลังการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้ ชุดกิจกรรมแนะแนวพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะ และกลุ่มควบคุมหลัง การให้ข้อเสนอแนะ	106
ตารางที่ 4.6	106
แสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในเรื่องจิตสำนึกสาธารณะ ของนักเรียนกลุ่มทดลองภายหลังการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้ ชุดกิจกรรมแนะแนวพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะ และระยะติดตามผล	106

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	11
ภาพที่ 2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม (B) ความรู้สึก (F) และความรู้คิด	30
ภาพที่ 2.2 ความสัมพันธ์ในลักษณะ Interaction พัฒนามาจาก Kalish	32
ภาพที่ 2.3 การแสดงการกำหนดซึ่งกันและกันของปัจจัยทางพฤติกรรม (B) สภาวะแวดล้อม (E) และส่วนบุคคล (P) ซึ่งได้แก่ ปัญญา ชีวภาพ และสิ่งภายในอื่นๆ ที่มีผลต่อการเรียนรู้และการกระทำ.....	33
ภาพที่ 3.1 ประชากรนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	65
ภาพที่ 3.2 การสร้างแบบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตสำนึกสาธารณะ.....	71
ภาพที่ 3.3 การสร้างแบบประเมินพฤติกรรมเชิงจิตสำนึกสาธารณะ.....	77
ภาพที่ 3.4 การสร้างแบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมจิตสำนึกสาธารณะ.....	80
ภาพที่ 3.5 การสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะ.....	87
ภาพที่ 3.6 การสร้างชุดข้อสนทนาเพื่อใช้กับกลุ่มควบคุม.....	93